

Mindre meddelelser

Iagttagelser godkendt af Sjøændhedsudvalget er mærket med en stjerne*.
Records approved by the rarities-committee are marked with asterisks.*

FARVERINGMÆRKNING AF STOR SKALLESLUGER *MERGUS MERGANSER* PÅ YNGLEPLADSEN I DANMARK

Det har gennem mine tre år lange studier af den Store Skalleslugers ynglebiologi her i landet længe været et ønske at være i stand til at kende fuglene individuelt på ynglepladserne og derigennem at få afklaret mange ynglebiologiske aspekter og få nye draget med ind i undersøgelsen. Der var således efterhånden lagt op til en eller anden form for individuel mærkning, som bl.a. skulle kunne registreres på op til 3-400 m — hvilket normalt er den afstand, man kan komme ind på, når det gælder disse fugle på de lavvandede, danske ynglepladser.

Flere metoder er i de senere år foreslået som individuel mærkning af ande- og vadefugle. A. Andersen (J. Wildl. Mgmt., vol. 27, 284-288, 1963) foreslår mærkning ved hjælp af såkaldte patagial-mærker, der er semihårde, farvede plastikstrimler fæstnet i fuglens patagium. Denne metode er bl.a. anvendt på Gråand *Anas platyrhynchos*, Ederfugl *Somateria mollissima* og Sorthovedet Måge *Larus melanocephalus*. Tofarvede kombinationer kunne på Gråand skelnes på op til 150 m med et teleskop (25 x) og skulle iøvrigt ikke genere yngleforløbet noget videre hos disse fugle. En forbedret udgave af denne metode beskrives af J. L. Weeks (Bird Banding, vol. 43, 140, 1972), hvor holdbarheden og især registreringsafstanden er væsentligt øget. Således kunne disse nye patagial-mærker nu uden kikkert genkendes på ca. 300 meters afstand hos flyvende fugle.

Næse-skiver til ande- og vadefugle er også foreslået (Bartonek, D. H. og C. W. Dane, J. Wildl. Mgmt., vol. 28, 668-692, 1964); men valget af mærkningsmetode faldt efter moden overvejelse på den formentlig ældste, nemlig anvendelsen af farvede plastringe på benet (f.eks. allerede omtalt af Shaub, Bird Banding, vol. 8, 155-156, 1947). Især vejede æstetiske hensyn tungt, men naturligvis måtte der ikke slækkes på kravene hverken til holdbarhed, stor registreringsafstand eller den forudsætning, at mærket skulle være synligt rimeligt ofte. Disse krav kunne over for denne art forenes ved brug af farvet plastmateriale af fabrikatet Darvic

(ICI).

Disse PVC-ringe blev fremstillet med en indvendig diameter på ca. 12 mm af 10 mm brede strimler. De valgte farver blev: gul, blå, vissengrøn og rød. Især de tre første viste sig senere at være særdeles udmærkede, hvorimod anvendelsen af den røde farve kun kan anbefales den mere erfarne registrator. Det kan nemlig være en smule vanskeligt at registrere den røde ring på baggrund af fuglens ben, der jo som bekendt også er røde. Farver, der netop kontrasterer hermed, er altså at foretrække.

Man kan uden gene for fuglen anvende 2 af disse ringe pr. ben, — dog skal man ved påsættelsen være opmærksom på, at ingen af ringene må kunne glide op over hæl-leddet.

Jeg mærkede i sommeren 1976 3 ad. hunner på reden. Det viste sig hurtigt, at fuglene, som håbet, ikke følte sig det mindste generet heraf. Alle tre hunner vendte tilbage til reden og gennemførte deres yngleforløb med succes. Denne ringmærkningsmetode skulle hurtigt vise sig at blive en ubetinget succes. Fuglene blev alle tre fulgt og registreret sommeren igennem, og jeg kunne i teleskopet (25 x) i almindeligt, klart vejr, når fuglene hvilede sig på en af de mange sten, som et yngleområde herhjemme tilsyneladende skal være udstyret med, aflæse farverne på op til 400 meters afstand, og dermed altså kende fuglene individuelt. — Og denne adfærd med at udnytte hvilestenene til både hvil og toiletering er netop noget, der optager en stor del af dagen hos den Store Skallesluger.

Det skal dog også her fremhæves, at kombinationsmulighederne med farverne og højre/venstre ben er begrænsede, og metoden kan da også kun med fordel anvendes i områder, hvor populations-tætheden er ringe, som det f.eks. er tilfældet her i Danmark. På den anden side synes netop anvendelsen af disse farvede plastringe at indebære så store fordele, at metoden må siges at være velegnet netop i sådanne områder.

Hvor populationstætheden er større, skal det imidlertid vise sig om anvendelsen af såkaldte wing-tags (vinge-mærker) er en mere brugbar metode. Metoden er her i 1976 forsøgsvis prøvet på arten i Northumberland i det nordøstlige England (E. Meek, BTO-News, no. 81), og resultatet heraf imødeses med stor interesse.

Steen G. Hansen
 Zoologisk Museum
 Universitetsparken 15
 2100 Kbh. Ø

Summary: Colour-marking of Goosanders *Mergus merganser* at the Danish breeding grounds.

Marking of 3 breeding female Goosanders by placing colour rings on the legs was made for the first time in Denmark in the summer 1976. Previously suggested marking methods are discussed. By marking the birds with coloured leg rings made of 10 mm wide coloured slips of semi-rigid PVC-Darvic plast and with an inner diameter of 12 mm, it was possible to recognize the ring in common day-light and thereby identify the individual bird at a distance up to 400 m using a telescope (25 x), when the bird, as it often does, used the perching stones in the shallow water near the nest site. About 300-400 m is the min. distance one is able to approach the bird at Danish breeding grounds.

The colours used were: yellow, blue, light green and red. The three first ones seem to be the more appropriate, as the red colour may be difficult to recognize next to the Goosander's red leg. Apparently the rings did not bother the bird at all. After ringing the females all returned to the nest and completed the breeding successfully.

The method may be applicable only in areas with a low population density, because the number of combinations of colours and right/left leg is limited. Where the population density is higher, wing tags have recently been used (Northumberland, England), and the results from this experiment are awaited with great interest.

USÆDVANLIGE IAGTTAGELSER FRA GODTHÅB DISTRIKT, GRØNLAND

Stor Stormsval *Oceanodroma leucorhoa*

Den 20. oktober 1973 blev der set 5 Store Stormsvaler tæt ved kysten af Godthåb by. Fra samme dato modtog jeg 3 eksemplarer, som var fundet døde i byen, så derfor tror jeg, at meddelelsen om de 5 sete eksemplarer er korrekt.

Pibeand *Anas penelope*

Den 23. november 1974 blev der nedlagt ikke mindre end 9 »små ænder« ved Fiskensæset. De 2 blev bragt til mig, da vedkommende ikke kendte dem. Brystet var skåret bort og spist, men skindene var nogenlunde intakte. Begge blev sendt til Zoologisk Museum i København, hvorfra dr. Salomonsen senere oplyste, at det var Pibeænder, unge hunner. Pibeænder er jo ikke den helt store sjældenhed, men det er yderst få, man har kendskab til inden for de sidste 70 år.

Krikand *Anas crecca*

Den 22. september 1972 blev der skudt 4 unge Krikænder i en sø helt i bunden af Godthåbsfjorden. Jeg har selv set de 4 ænder, det ene eksemplar findes nu hos mig, er set og godkendt af dr. Salomonsen. Vedkommende som skød de 4 ænder oplyste, at der i søen ialt opholdt sig 12-14 af disse »små ænder«.

Den 31. oktober 1974 blev der nedlagt en Krikand i selve Godthåb. Den lignede det eksemplar, jeg har, men var lysere på bugen. Jeg forsøgte naturligtvis at finde ud af, om der kunne være tale om den Amerikanske, men intet tydede på det. Det skal dog siges, at bestemmelse er meget vanskelig for unge individer, som der i dette tilfælde var tale om.

Amerikansk Blishøne *Fulica americana**

Den 11. november 1975 blev der på seminariekolen indleveret en blishøne, som jeg fik til nærmere bestemmelse. Fuglen var fanget i Godthåb den 7. november med et brækket ben. Den blev taget i pleje, men døde den 11. november. Fuglen viste sig at være en Amerikansk Blishøne, som jo ikke er til at tage fejl af, bl.a. p.gr.a. de hvide underhalefjer og den røde plet ved næbbbasis.

Vibe *Vanellus vanellus*

Et eksemplar i ad. vinterdragt blev skudt ved Kookøerne den 5. januar 1972. Billeder er set af dr. Salomonsen.

Sandløber *Calidris alba*

Sandløberen er som sådan ikke en sjælden fugl på Grønland, men på disse kanter er den absolut en fåtallig gæst på efterårstrækket. I otte år fra 1967 har jeg set ialt 20 eksemplarer på en sandet strandbred nær Godthåb, hvor de under efterårstrækket fouragerer.

I november 1973 blev der nedlagt en Sandløber i vinterdragt ved Godthåb. Fuglen var renhvid på undersiden, havde mørk plet på vingens forkant og var påfaldende lys på ryggen.

Ismåge *Pagophila eburnea*

Den 16. oktober 1970 blev der lidt syd for Godthåb nedlagt 1 eksemplar af Ismåge. Den lod sig let bestemme til juv. p.gr.a. sin plettede fjerdragt.

Den 12. november 1970 blev der på næsten samme sted nedlagt ikke mindre end 5 Ismåger, 4 juv. og 1 ad. Den gamle udfarvede fugl findes nu hos mig og er set af dr. Salomonsen.

Storkjove *Stercorarius skua*

Der blev den 7. juli 1975 nedlagt en Storkjove ved Qorqut i Godthåbsfjorden. Hele fuglen blev bragt til mig, da den var ringmærket med ring nr. HW 39338 fra British Museum. Ringen blev sendt til Zoologisk Museum i København, hvorfra det senere er oplyst, at fuglen var ringmærket som unge den 25. juli 1972 på øen Foula, Shetlandsøerne.

Kortnæbbet Lomvie *Uria lomvia*

To eksemplarer af Kortnæbbet Lomvie, erythristisk variant, er nedlagt som følger: 1 stk. ved Narssaq (nedlagt udsted syd for Godthåb) den 3. februar 1972; 1 stk. nær Godthåb den 5. januar 1973.

Det første eksemplar er bestemt af dr. Salomonson efter tilsendte farvefotos. I begge tilfælde var alt, hvad der burde have været sort, nærmest rødbrunligt. Begge fugle var med fin fjerdragt og i god stand.

Mosehornugle *Asio flammeus*

Et eksemplar blev nedlagt i storisen ud for Godthåb den 25. maj 1969. Manden, der nedlagde uglen, ville selv beholde den, men jeg har haft den i hånden, efter den var skudt. På Grønland findes ingen ugler, den kan forveksles med.

Erik Hansen

Fiskeriologisk Laboratorium

Postboks 21

3900 Godthåb

Summary: Short notes of unusual observations from the Godthåb district, West Greenland. Almost all records were shot specimens. One of them, at Great Skua *Stercorarius skua*, had been ringed as pull. on Foula, Shetland Isles, on 25 July 1972, and it was shot in the Godthåb fjord on 7 July 1975.

YNGLETIDSPUNKT, KULDSTØRRELSE OG UNGEPRODUKTION HOS MUSVÅGE *BUTEO BUTEO*, **SPURVEHØG** *ACCIPITER NISUS*, **DUEHØG** *ACCIPITER GENTILIS* OG **TÅRNFALK** *FALCO TINNUNCULUS*
I NORDJYLLAND

I forbindelse med ringmærkning af rovfugleunger, specielt i Midt- og Vestvendsyssel, er der indsamlet en del oplysninger om de almindelige arters yngleforhold. Disse oplysninger er suppleret med observationer indkommet til Nordjysk Ornithologisk Kartotek fra Vendsyssel, Thy, Mors og Himmerland for årene 1960-1976. Da dette ikke er led i nogen større undersøgelse, skal resultater fremlægges her i kort form, fordi konkrete oplysninger ofte har været mangelfulde eller sparsomme, og fordi dette ofte har ført til forhastede konklusioner, hvad angår bestandsændringer og reproduktionsformåen. William Carøe Aarestrup og Bjarne Pedersen takkes for at have stillet særligt mange oplysninger til min rådighed.

Musvåge: Det tidligste fuldlagte kuld er fra 12/4; et tidligt kuld unger forudsætter dog begyndende æglægning senest 7/4, hvis rugetidens længde sættes til 38 dage (V. Holstein, Musvågen, København:

Hirschsprung, 1956). De 20 kuld med æg er fundet i perioden 12/4-20/5. Af kuld, hvor ægantallet er noteret, indeholdt 19 6x2, 8x3 og 5x4 æg eller i gennemsnit 2.95 æg pr. kuld. Holstein (*op.cit.*) nævner et gennemsnit for 70 danske kuld på 2.73, altså noget lavere end den nordjyske værdi. Kuldstørrelser i Vesttyskland varierede mellem 2.33 og 2.63 æg pr. rede (U. N. Glutz *et al.*, Handbuch der Vögel Mitteleuropas, Frankfurt, 1971). I Nordjylland er der konstateret ikke-udfløjne unger i tidsrummet 15/5-17/7 (N = 24). Rederne indeholdt 1x0, 6x1, 9x2, 7x3 og 1x4 pull. eller i gennemsnit 2.04 pull. pr. rede. Glutz *et al.* (*op.cit.*) nævner værdier mellem 1.35 og 2.17 for Vesttyskland. Det nordjyske tal ligger i den øverste ende af dette interval. De samme vesttyske undersøgelser fandt værdier for antallet af udføjne unger mellem 0.97 og 1.67. Det tilsvarende tal for 8 nordjyske kuld var 1.20 pull. pr. rede.

Spurvehøg: Fuldlagte kuld er fundet i Nordjylland mellem 2/5 og 16/7 (N = 37). Et tidligt kuld med unger viser dog begyndende æglægning allerede 19/4, hvis en minimal rugetid på 39 dage fastsættes (V. Holstein, Spurvehøgen, København: Hirschsprung, 1950). Af de 34 kuld, hvor kuldstørrelsen er noteret, indeholdt de 2x3, 6x4, 20x5 og 6x6 æg eller 4.88 æg pr. kuld. Holstein (*op.cit.*) nævner et gennemsnit på 4.68 æg pr. kuld (N = 152), hvilket ligger lidt under det nordjyske tal. Glutz *et al.* (*op.cit.*) nævner gennemsnit på 4.6 for Vesttyskland, og det samme gør Haftorn (Norges Fugler, Oslo: Universitetsforlaget, 1971) for Norge. Kuld med endnu ikke udføjne unger er konstateret i tidsrummet 28/5—31/7 (N = 38). Disse kuld indeholdt 3x0, 5x1, 7x2, 9x3, 10x4, 3x5 og 1x6 pull. eller 2.82 pull. pr. rede. Dette er betydeligt under Skovgaards (Danske Fugle 2, 1-14, 1925) værdi på 3.96 for 50 jyske kuld, men af samme størrelse som 74 kuld nævnt af Holstein (*op.cit.*) på 2.8 pull. og noget over Hald-Mortensens på 1.8 pull. pr. rede i Thy (J. Dyck, Status over den danske dyreverden, pp. 198-218, København 1972). Fra Tyskland omtales kuld på ned til 0.44 pull. pr. rede i gennemsnit (W. Bednarek *et al.*, J. Orn. 116, 181-194, 1975). Af de ovennævnte nordjyske kuld gav 17 reder ialt 1.88 udføjne unger pr. rede. Dette ligger noget over det ifølge Kramer (Habicht und Sperber, Wittenberg-Lutherstadt: Neue Brehm-Bücherei, 1972) nødvendige på 1 pull. pr. rede for at holde en bestand på et konstant niveau.

Duehøg: Fuldlagte kuld er fundet mellem 9/4 og 25/5 (N = 16). Et tidligt ungekuld forudsætter dog, at æglægningen er påbegyndt senest 7/4 under forudsætning af en minimal rugetid på 41 dage (V. Holstein, Duehøgen, København: Hirschsprung, 1942). I 16 reder, hvor ægantallet er noteret, indeholdt disse 5x2, 5x3 og 6x4 æg eller 3.06 æg pr. rede. Dette er en temmelig lav værdi sammenlignet med 132 kuld fra Vesttyskland med 3.64 æg pr. rede og 125 kuld fra Fennoskandien med 3.51 æg pr.

rede (Glutz *et al.*, *op. cit.*). 9 reder med unger er konstateret i tidsrummet 18/5-9/7. Disse reder indeholdt 1x0, 1x1, 2x2, 4x3 og 1x4 pull. eller 2.33 pull. pr. rede. Denne værdi er ret høj. F.eks. nævner Glutz *et al.* (*op.cit.*) kuld på mellem 1.54 og 2.09 pull. pr. rede. Af de nordjyske kuld resulterede 2 på oprindeligt 2 æg i henholdsvis 2 og 0 udføjne unger.

Tårnfalk: Fuldlagte kuld er konstateret i perioden 18/4-14/6 (N = 84). Af disse indeholdt 64 2x3, 12x4, 35x5, 13x6 og 2x7 æg eller 5.02 æg pr. rede. 70 kuld fra Norge var på 5.0 æg pr. rede (Haftorn *op.cit.*), og det samme var tilfældet for 99 fra Finland (M. Linkola & H. Myllymäki, *Ornis fenn.* 46, 5-17, 1969). Ungekuld er truffet i perioden 18/5-7/7 (N = 30). Af disse indeholdt 22 1x2, 7x3, 11x4 og 3x5 pull. pr. rede eller 3.73 pr. rede. Fra Brandenburg nævnes 1.91 pull. pr. rede (Glutz *et al. op. cit.*) og fra Schwaben 3.4 pull. pr. rede (D. Rockenbauch, *Anz. orn. Ges. Bayern* 8, 267-276, 1967). 17 kuld fra Nordjylland producerede gennemsnitligt 1.94 udføjne unger pr. rede.

Endelig bør det til slut nævnes, at af de 44 rovfuglekuld, hvor antallet af udføjne unger er kendt, blev 5 kuld skudt på reden.

Anders Pape Møller
Herningvej 9/99
9220 Alborg Øst

Summary: Time of breeding, clutch-size and nestling production in Buzzard *Buteo buteo*, Sparrowhawk *Accipiter nisus*, Goshawk *Accipiter gentilis* and Kestrel *Falco tinnunculus* in Northern Jutland.

The following data were obtained during ringing and bird-watching in Northern Jutland, Denmark during the years 1960-1976.

Buzzard: Clutches were found in the period 12/4-20/5 (N = 20). Broods were found 15/5-17/7 (N = 24). Average clutch-size was 2.04 (N = 24) and average nestling production was 1.20 (N = 8).

Sparrowhawk: Clutches were found 2/5-16/7 (N = 36). Broods were found 28/5-31/7 (N = 38). Average clutch-size was 4.88 (N = 34), average brood-size was 2.82 (N = 38) and average nestling production was 1.88 (N = 17).

Goshawk: Clutches were found 9/4-25/5 (N = 16). Broods were found 18/5-9/7 (N = 9). Average clutch-size was 3.06 (N = 16), average brood-size was 2.33 (N = 9) and average nestling production was 1.00 (N = 2).

Kestrel: Clutches were found 18/4-14/6 (N = 84). Broods were found 18/5-7/7 (N = 30). Average clutch-size was 5.02 (N = 64), average brood-size was 3.73 (N = 22) and average nestling production was 1.94 (N = 17).

YNGLETIDSPUNKT, KULDSTØRRELSE OG UNGEPRODUKTION HOS NOGLE ANDEFUGLE I NORDJYLLAND

I forbindelse med den fortløbende indsamling af faunistisk materiale til Nordjysk Ornithologisk Kartotek er der indkommet en del oplysninger om kuldstørrelser m.v. for visse andefuglearter. Mens det faunistiske materiale vil blive bearbejdet i bogform, er oplysningerne af ynglebologisk karakter ikke led i nogen større undersøgelse. For at gøre dette materiale tilgængeligt for interesserede skal det kort præsenteres her. Materialet stammer fortrinsvis fra Limfjordsområdet med tilgrænsende fersk- og brakvandsområder, med enkelte oplysninger fra andre egne af Nordjylland. Kun oplysninger fra årene 1960-1976 er medtaget. Alle indsendere til Nordjysk Ornithologisk Kartotek takkes for de ydede bidrag.

Gravand *Tadorna tadorna*: Fuldlagte kuld er truffet i periode 22/4-6/7 (N = 24). Salomonsen (Nordens ynglefugle i farver, København 1967) angiver medio maj til lidt ind i juni. Antallet af æg i 6 reder varierede mellem 6 og 15 med et gennemsnit på 10.50 æg pr. kuld. Salomonsen (*op.cit.*) nævner 8-15 æg. 57 kuld ællinger, der endnu ikke var flyvefærdige, er truffet i perioden 19/5-7/8. Antallet af pull. varierede mellem 3 og 14 med et gennemsnit på 7.50 pull. pr. kuld.

Gråand *Anas platyrhynchos*: Fuldlagte kuld er truffet i perioden 10/4-15/6 (N = 14). Salomonsen (*op.cit.*) nævner æglægning fra ultimo marts. 12 fuldlagte kuld indeholdt 4-10 æg eller gennemsnitligt 7.17 æg pr. kuld. I modsætning hertil står Salomonsens (*op.cit.*) angivelse af kuld størrelser på 8-15 æg med 10-12 som det hyppigste. Fra Ismaninger Teichgebiet angives et gennemsnit på 9.43 æg pr. kuld for 125 kuld (K. Bauer & U. N. Glutz, *Handbuch der Vögel Mitteleuropas*, Vol. 2, Frankfurt 1968) og 10 kuld fra Jæren, Syd Norge indeholdt gennemsnitligt 10.0 æg (S. Haftorn, *Norges fugler*, Oslo, 1971). Ungekuld, der endnu ikke var flyvefærdige, er truffet i periode 6/5-6/8 (N = 24); kullet fra den sidste dato var nyklækket. Antallet af pull. varierede mellem 2 og 11 med et gennemsnit på 6.50 (N = 12).

Krikand *Anas crecca*: Fuldlagte kuld er truffet i perioden 11/5-22/6 (N = 12). I 8 kuld varierede æg antallet mellem 9 og 11 med et gennemsnit på 9.75 æg pr. kuld. Ungekuld er truffet i perioden 7/6-26/7 (N = 11) og antallet af pull. varierede mellem 3 og 7 med et gennemsnit på 4.86 pr. kuld (N = 7), altså næsten en halvering i forhold til antallet af æg.

Atingand *Anas querquedula*: Fuldlagte kuld er fundet i perioden 29/4-24/6 (N = 10). Salomonsen (*op.cit.*) nævner en betydeligt senere periode, nemlig medio maj til ind i juni. For kun to kuld er antallet af æg noteret, nemlig 6 og 12. Ungekuld er fundet i perioden 24/6-13/7 (N = 7). I kun to kuld er antallet af ællinger noteret, nemlig 4 og 7 pull.

Spidsand *Anas acuta*: Fuldlagte ægkuld er truffet 19/4-4/6 (N = 10). Ægantal har varieret mellem 7 og 10 med et gennemsnit på 9.17 æg pr. kuld for 6 kuld. Ikke flyvefærdige pull. er truffet 11/5-29/7 (N = 11). Antallet af ællinger har varieret mellem 3 og 10 med et gennemsnit på 7.25 pull. pr. kuld (N = 8).

Skeand *Anas clypeata*: Fuldlagte kuld er truffet i perioden 9/5-25/7 (N = 12). I 5 kuld varierede ægantal mellem 5 og 12 med et gennemsnit på 9.43 æg pr. kuld. Ællinger er konstateret i perioden 3/6-29/7 (N = 10). Antallet af pull. varierede mellem 2 og 10 med et gennemsnit på 6.50 pull. pr. kuld (N = 4).

Taffeland *Aythya ferina*: Fuldlagte kuld er truffet 18/4-18/6 (N = 8). Salomonsen (*op.cit.*) nævner æglægning i maj. I 8 kuld varierede ægantal mellem 3 og 9 med et gennemsnit på 5.88 æg pr. kuld. Dette er betydeligt lavere end gennemsnittet af 312 kuld fra Mähren på 8.19 (J. Havlin, Int. Conf. Wildfowl Res. Conservation, 306-310, Brno 1965, 1966) og af 216 kuld fra Ismaninger Teichgebiet på 8.52 (E. Bezzel, Vogelwelt 87, 97-106, 1966). Ungekuld er truffet i perioden 11/5-7/8 (N = 45). Af kuldene, hvor antallet af pull. er noteret, indeholdt 22 mellem 1 og 8 pull. med et gennemsnit på 4.68 pr. kuld.

Troldand *Aythya fuligula*: Fuldlagte kuld er truffet i perioden 13/5-27/8 (N = 14). Salomonsen (*op.cit.*) nævner først æglægning fra ultimo maj til ind i juli. Antallet af æg varierede mellem 7 og 16 med et gennemsnit på 10.25 æg pr. kuld (N = 12). Salomonsen (*op.cit.*) nævner kuld mellem 6 og 14 æg. Fra Ove Sø i Thy er kuld på mellem 6 og 16 æg truffet (B. Løppenthin, Dansk orn. Foren. Tidsskr. 33, 66-91, 1939). Gennemsnittet af 7 kuld fra Jæren, Syd Norge var 9.3 æg pr. kuld (Haftorn *op.cit.*). Denne kuld størrelse ligger noget over gennemsnittet på 8.48 for 99 kuld fra Ismaninger Teichgebiet (Bezzel *op.cit.*). Pull. er truffet i perioden 5/6-6/8 (N = 30) med 1-10 pull. pr. kuld. Den gennemsnitlige kuld størrelse var 4.75 pull. pr. kuld (N = 24).

Toppet Skallesluger *Mergus serrator*: Fuldlagte kuld er truffet i perioden 19/5-19/7 (N = 17). Salomonsen (*op.cit.*) nævner æglægning fra ultimo maj. Antallet af æg varierede mellem 3 og 18 i 14 kuld med et gennemsnit på 9.79 æg pr. kuld. Fra Vejlerne, Nordjylland indeholdt 25 kuld gennemsnitligt 10.5 æg (L. Kortegaard, Dansk orn. Foren. Tidsskr. 62, 37-67, 1968). Den gennemsnitlige kuld størrelse for 140 kuld fra Hiddensee, DDR var 9.85 æg pr. kuld (P. Curth, Der Mittelsäger, Wittenberg-Lutherstadt 1954). Ungekuld er truffet i perioden 19/6-31/8 (N = 50). Antallet af unger varierede mellem 1 og 150 med et gennemsnit på 16.67 pull. pr. kuld. Arten er kendt for at adoptere fremmede ællinger, men »kuldet« på ca. 150 små pull. fra Agger Tange må vist indtil videre betragtes som verdensrekord.

Anders Pape Møller
Herningvej 9/99
9220 Ålborg Øst

Summary: Time of breeding, clutch size and nestling production in some species of *Anatidae* in Northern Jutland, Denmark.

The time of egg laying, clutch size, nestling time, brood size is shortly described for *Tadorna tadorna*, *Anas platyrhynchos*, *Anas crecca*, *Anas querquedula*, *Anas acuta*, *Anas clypeata*, *Aythya ferina*, *Aythya fuligula* and *Mergus serrator* in Northern Jutland, Denmark.

Aktuelt

XVII INTERNATIONALE ORNITHOLOGISKE KONGRES

Den 17. internationale ornithologiske kongres finder sted fra den 4. til den 11. juni 1978 i Vestberlin. Kongressen vil være under auspiciet af Deutsche Forschungsgemeinschaft ved specielle fondsmidler stillet til rådighed af ministeren for forskning og teknologi.

Kongressens præsident er professor Donald S. Farner, Seattle. Generalsekretær er Rolf Nöhring, Berlin.

Deltagelse i kongressen er åben for enhver, der er interesseret i ornithologi.

Programmet for kongressen kan opdeles i seks punkter:

1. *Plenarmøder*, hvor foredragsholdere vil tale om bestemte emner, der vil blive annonceret på et senere tidspunkt.
2. *Symposier*, som vil blive delt i fire sektioner, hvis emner også vil blive meddelt senere.
3. *Plakatpræsentationer*, en nyskabelse inden for disse kongresser. En slags mindre meddelelser, hvor man får stillet en opslagstavle til rådighed og på denne kan præsentere sine nyeste forskningsresultater, fortrinsvis i form af figurer og tabeller.
4. *Interessegrupper*, hvor klart definerede emner vil blive diskuteret i en snæver kreds.
5. *Film* vil i endnu højere grad end tidligere spille en rolle på kongressen, men samtidig bliver udvælgelseskriterierne skærpet.
6. *Ekskursioner* vil finde sted både før og efter kongressen. Ialt er der planlagt 36 ekskursioner til alle egne af Europa, ikke blot Tyskland.

Foreløbig tilmeldelse og anmodning om yderligere oplysninger sendes til generalsekretæren: Rolf Nöhring, Hardenbergplatz 8, Zoologischer Garten, D-1000 Berlin 30.